

посъветва да почакаат една година. Още когато Хитов е над Сливен, при него идват много млади хора от Казанлък с искане да се включат в четата. Но той ги разубеждава, защото намирал, че българското население не е готово.⁸

На път за Сърбия на 27 юни четата му излиза на Хаинбоаз и прехвърля моста при Хаинето.⁹ На 29 юни са на вр. Българка. От там излизат на вр. Бедека в Енинския балкан. След това през Дупките, Леденица, Тъпна, Източника и Качица, над Шипченската планина продължават пътя си. Преминават прохода. Тук преспиват на поляната "Узана".¹⁰ На 3 юли излизат на Мара Гидик, навлизат в Калоферската планина и продължават за Сърбия.

От Сърбия Иван Сапунов Казанлъчанина заминава за Букурещ. Информацията, която събира от българските емигранти, я предава на Хитов в Сърбия.¹¹ По поръчка на войводата и под наблюдението на Сапунов във Влашко е изработено знамето на Панайотхитовата чета от 1876 г.¹² В едно голямо сражение заедно с много други четници е ранен и Ив. Сапунов - "... най-скъп ми беше Ивана Сапунов - пише войводата, - защото беше добър другар и воиник." В списъка на четниците от 1876 г. само срещу името на Христо Мирчев е отбелязано „Казанлък“.¹³

По време на Руско-турската война 1877 г. руското командване предлага на П. Хитов да се включи към разузнаването на Предния отряд на ген. Гурко. Хитов, разчитайки на старите си другари, изготвя списък на четата си - кой от къде е и къде най-добре познава местата и пътищата. Предава го на ген. Паренсов. Така започва своята дейност първата българска чета по време на войната.

Скоро П. Хитов получава заповед от полк. Артаманов да подготви пътя от Плачковци до Хаинето за преминаване на руските войски, оръдията и обоза. П. Хитов се справя много бързо, като се свързва със старейшините на околните села, с които се познава от хайдутуването си и се ползва с тяхното доверие. Те извеждат населението и с помощта на няколко казашки части скоро се справят със задачата. Удовлетворено, руското командване му връчва благодарствен документ.

При преминаването на Предния отряд през Хаинбоаз много селяни разчистват пътя от скалната маса, други помагат за по-бързото придвижване на артилерията, а трети показват най-преките и удобни пътеки. Организаторските способности на П. Хитов му спечелват симпатиите на руското командване.¹⁴ Скоро П. Хитов е определен за Главен войвода на българските чети.¹⁵

Сложните ситуации, в които изпада войводата в близост до бойната линия, пазейки мира между различните етноси в района, са много. Така в Хаинето е пристигнал агата на с. Терзобаз с двама българи, да моли руските командири да запазят имота му. Съмнявайки се в искреността му, руските власти го арестуват. Българите се страхуват, че турците в селото, мислейки че те са го убили ще избият цялото българско население. Затова потърсват П. Хитов, който се застъпва за турчина и го освобождава.

На 18 юли на път за Оризаре четата на Хитов научава, че ген. Гурко е разбил турците при Нова Загора. Но при Паничерево срещат ранени руски войници. В Нова Загора заварват всичко изгорено. Виждат селяни, които ровят из пепелта на